

a melyben annyi tanintézet lenne, mint a miénkben. Tanintézeteink tekintve, talán nem is lehetne több obajtásunk, mint az, hogy jelenlegi csónka felső leányiskolánk fejlesztéssé ki egy teljes leányiskolává. A jelenlegi csók házagtó pótol, de nem elég-ségs. Városunkban, meg az egész Székely-földön igen sok olyan család van, a melyk szives neveltetné meg egy-két évig leányt, mielőtt hazavinné s nagy leányt csinálna belőle, de nincs hol. Messze, idegen helyre nem jó szívvel küldi örömetest adná oda, a hova egy évben legalább 2—3-szor könnyű szerrel, minden nagyobb kiadás nélkül ellátogatnánk. Minden esetre helye lenne egy modern felső leányiskolának. S azt hiszem, hogy ha az érdeklődők figyelmükre méltatnak e kérdést a kir. tanfelügyelő kelően fellejtene a viszonyokat és körülmelegtetné, a magas kormány kézséggel engedélyezné ennek a meglévő iskolának a fejlesztését, annál is inkább, mert itt keleten egyetlen ilyen intézet sincs az államban.

Tanintézeteink, a mint említém, vannak, de nincs elég katonaságunk. E tekintetben is városunk végtelen előnyös helyzetben van. Itt van a 82. sor gyalogezred törzshelye. Milyen könnyű volna a hadügyi kormánytól megnyerni, hogy az egész ezred, a mely amúgy is csak hányódók, itt a vármegyében találjon állandó elhelyezést. Szándékosan mondtam a vármegyében, mert nem arra számított, hogy csak Udvarhely kapja az egészét, hanem ott van Székely-Keresztúr is. Milyen könnyű lenne, ott telepíteni meg egy zászlóaljt és hármát, illetőleg még kettőt s a törzset itt Udvarhelyen. Ez az elhelyezés katonai, hadászati szempontból is fontos lenne, de fontos lenne másfelől azért, mert a teméretlen pénz, mit a katonaság elkölt, itt maradna. Itt fogyasztanék el a terményt, itt lendülne fel az ipar és kereskedelem. De fellendülne a város fejlődése. Ennek a sok tisztnek a lakás kellene, egyre épülnének a szebbnél-sebbebb házak, mert tulajdonosaik biztosak lehetnének jövedelmzésüök felől.

De hogy a katonaság elhelyezhessük, arra kaszárnyák kellenek s az nincs. Igaz, nincs, de építsünk. Ott a közbirtokosság 150,000 lrtja, a mely most 4%-ot kamatoz, de lehet, majd kevesebbet fog kamatozni.

Építsük fel, s ha nem elég, vegyünk fel még egy annyit kölcsön. A befektetett tőke meg hozza a maga jövedelmét, a város kiadásai nem lagnak szaporodni, sőt remélni lehet, hogy 4 $\frac{1}{2}$ %-nál többet fog kapni, melyből szükségleteit fedezheti.

Meg lesz tehát a most papírban le-verő tőke biztos és közvetlen kamatoztatás. De meg lesz a városnak az a megbecsülhetetlen közvetett jövedelme, a mit az idehozott katonaságtól kap.

Felkérem mindazokat, a kik nem elég szenek meg azzal, hogy „jól van, hogy van, apának is így éltek”, hanem higgadtan gondolkoznak a város és övéik jövőjéről sorsa felett, valamint azokat, a kik társadalmi és hivatalos állásuknál fogva hivatva vannak az ilyen irányú ügyek iránt érdeklődni, sziveskedjenek e kérdést megfontolni s mielőbb a lépéseket megtenni, ne hogy más, élelmesebb város elkaparintsa előlük a sült gesztenyét.

Nagyon örvendékek, ha szerkesztő urak elfuuttatásomat jónak, czérszerűnek tartanák s annak nyilvánosságra hozhatása végett becses lapjukban egy kis tért szorítanak.

Dr. Solyossy Lajos,

S z i n h á z.

A művészet-derűje ragyogja be tiszta fényével néhány nap óta kis szünetnapok, a szemek öszünte jóssó meglevél a szívet okozza igaz gyönyörűséget. Az a kicsiny, de előkelő és mű-értő közönség, mely naponta áhítatos eszenben hallgatja. De a k. Peter jezs. társulatának előadásait; nem tudt volna lenni megelégetésben. Hat lehetősége az, hogy ebbe a kis városba eljőjön egy elismert nagy társulat s egy csapással megismerse azt az előadást, mely nyomon kísérté eddig a vidéki társulatokat?

A tények, az elvitatáhatatlan tények bizonyítják, hogy igeis lehetősége. A hályog leballott szemünköl s most megyszerre tisztán látjuk, hogy kőlecsőnk fény, a plás, selym, görögűz csak ideig-óráig tudják takarni a művészi hatalom hiányát. A Dévidviki Szini Szövetkezet társulata, oly ószavú, ker-kékd előadásokat produkál, a melyeknek eddig Udvarhelyen még nem láttunk, s az a néha sikerült előadás, melyet De Péter eddig bemutatott, a szó szoros értelmében művészi magaslato állott. A társulat nagy s szinte tudt ugy a mi kis színházunknak — s az igazgató piron kívül is bővelkedik jeles szín-

szekben. Azonkívül i z l é s uralkodik a társulat körében a gazdag ruházat s művészi kezelésben értesen foyt ud kifajtsit. Elhozz járva az szolid, kiváló műsor mely a léla dvaldarabok helyett jó, igaz értekel bíró darabokat (az napriere, s mely a jeles előadások az az után rég sováróg halgatósnakn igaz művelzetet szerz.

Azaz a társulatséggel azonban, melyet a kitűnően bevált kivétel eddig kifejtett, — mondjuk k nyitlan — nem áll arányban a közönség gyenge részével. Hiszen nem új doloz az, hogy a vidéki lapok vesztő-ikkiben panaszolják fel a közönség részvételtől. Talán papusznal szemben, de azt megint hitták, hogy Udvarhely város kiváló n intelligens közönségét is képtelennek lenniük egy kalap alá venni a többi vidéki város publikumával.

Igaz, a mi közönségünk taláhat elegendő kifogást, sőt méntséget is közönségnek megmagyarázására. Az előző igazgatók zsarolás, riapicoskódása s minden kritika nál levő színház, mely a falusi levezényesét aréknál nem jobb egy lokali megst. mind elődeképpén megmagyarázhat, miért marad a közönség olyan szivesen távol a színházról. De — és ezt komolyan hangsúlyozzuk — ez csak kifogásnak jó elvégre kifogást nagyon könnyű találni annak, a ki nem a k r színházba járni.

Nem fogunk hazafis frázisokat hangoztatni; nem hirdetjük azt az unalomig lecsépett igazságot, hogy a vidéki színészet messziőt teljesit; nem hivatkozunk városunk közönségének hazafiságára áldozat készségére; nem smle-otljuk a közlegyek olárát, melyen áldozni kell minden agyagnak. Az igazság meggyőző erejével akajuk behonyítani, hogy szellemi előzetesen amúgy is szükölködő városunk hála tartozik ennek a derék társulatnak, a miért idehozza azokat, repterjait és pénzt. Mert ha úgy meg ezután is, a társulat nem hogy elvonne innen valamit, de itthagyja a nyáron át keserves munkával megkeresett fáradság-gyümölcsét is.

De nem panaszkolunk akarunk, inkább vigasztaljuk akarjuk a csiggedőket és a keserűket. Már-kéüt lesz ez nekünk bizonosan. Lesz még színháza Udvarhelynek, addig pedig, míg ez az álom megvalósul, javulni fogunk a mi állapotok. A megye derék, aglis alsipanja, Ugron s János kezébe vette a színház ügyét s arról már bő alkalom volt meggyőződni Udvarhelynek, hogy a mit ő kezte végre, annak sikerülne kell mind-mind. De eddig a közönségnek nem szabad össze-tett kezekkel várni, hanem cselekednie kell.

vágtava. Sportezemből is érdekes rekord, hogy lovalak két és fél óra alatt tette meg azt az utat, mit a bérkoscsi csak öt óra alatt voltak képesek megtenni. Még is jutalmasták érte zajos éjszékkel.

Rákoson aztán átvette az alsópán Vajdától, a daleylet-karagytól a vezérletet, mire a hosszú koscsor körülbelül delután két órakor bevontul Baróthra.

A fogadtatás.

A város főterén, a kaszinó előtt, Solyossy dr, a rendező bizottság elnöke, fogadta a társaságot, felszólítván a vendégeket, térjenek be a kaszinóba, hol a rendező bizottság, a baróthi daleylet s a város notabiltásai fogadják őket.

A város és a baróthi daleylet nevezten Be dő üdvözölte a daleyletet, hangsúlyozván, hogy a testvérvármegye igazi magyar vendég-szeretettel ölii kedlre azokat, kik magyar szívkben maguk dalt is hoztak. Kiváns, hogy örezék magukat Baróthon olyan jól, a milyen szivesen látja Baróth város az ő illusztr vendéget.

A lelkes beszédre a daleylet elnöke, Ugron János alsópán válassza a töle megsekkott tartal-massággal és ékesszólással, Leudletes beszédében kiemelte, hogy a két vármegye közt régóta fenn-álló baráti, testvéri viszony ápolását, megőresítő-öt cölözze ez a kirándulás. A magyar ember — ugymond — a dal hangjai mellett jobban megéri ö gnyámt s így valószínű, hogy két megye közt sikerülni fog az eddigéül erősebb kapcsot léte-

síteni. Végül meleg szavakban megköszöni a szíves fogadtatást.

Hosszatartó, lelkes éljenzés volt a válasz az alsópán költői szárnyalás beszédére. Ezután a daleylet — Vajda dirigálása mellett — énekelte jellegűt, mit a baróthiak zajosan megénekeltek.

Ezzel a fogadtatásnak vége volt s a daleylet tagjai visszavonultk szállásaikra.

A hangverseny.

A baróthi közégéháza nagytérme alig tudta magába fogadni azt a díszes közönséget, mely este nyolc órakor egybegyűlt, hogy meghallgassa az anyuzósr kitűntetett dalára hangversenyt. Nemcsak Baróth város értelemszerű, hanem a vidék ökölo nemesi családjainek színe-java foglalta el az első sorokat s Háromszék szép asszonyai és leányai is gyönyörűen voltak képviselve.

Nikor a daleylet széles es országban dísz-séggel hordozott zászlója megjelent a podiumon, a közönség percekig, tünetően éljenzett, ugy, hogy a daleylet művész-karnyaga alig győzte megköszönni az ovációt.

A hangverseny programmszerűen folyt lo A daleylet élnekelte Vecelka „Honfidal-át”, Huber „O)an a te dalod”, Thery „Kiért úrtisem e pohár- című dalait, Kertay „Dalárdindul-ját s a híres „Banditák bardsal”. Ernauöl. Nem akarunk részletesen foglalkozni minden egyes művel, csak konstataíjuk, hogy a daleylet tagjai rég nem voltak olyan kitűnő kondícióban, mint ez alkalommal. Ilyen precíz, nuancirozott, össze-végő s erőzes hangon előadott műveikkel még ez

a múltán híres daleylyot sem igen dicsekedhetett ezideig. Mintha ambuziójok és lelkesedések minden számból fő özödött volna, mintha bátoriság nőtt volna, minth hangjuk megérezesedett volna, ugy hangszakt még a termes s hazafis, lyrái és népdalok változatos áriái. Vajda vezény dirigált s bemutatta egyuttal, hogy épen olyan kitűnő énekes, mint a melyen művész-karnyag.

A közönség alig akart betelni a dalára gyönyörű énekel, ugy, hogy annak folyton ismételnie kellett s a közönséget csak akkor lehetett kielégíteni, mikor a dalára köhéhvánra énekelte a „No sir, we sir” Kossuth Lajos” című nótát.

Tomboló lelkeséddel kísérte a daleylyet mű-vész-karnyagunk, Vajda Ernő elnök kezegűdjétek át. A közönség áhítatos eszenben, színt meg-bulvölve hallgatta a bámulatos pianissimo-t, a hatalmas fortissimo-t s azokat az ügy hangokat, a miket csak Vajda tud kihozni egy szász fából. Nápaldalyelegekkel minden számat meg kellett ismételnie s mikor már régt ottggya a podiumot, a közönség még mindig régtogy volt-ozott.

Tetszéssel fogadták Török Ferencz felo-vasását is, a ki tudományos és népis ötletek cseveg-ését olvasott fel — legutóbb a Marson tett látogatósának remincizenciáiból. — Megkocogtak Szabó Gyulát is, a ki sok humorral adott elő egy vig monológot, állandó derütségben tartva a publikumot.

A mikor egyik kiemelkedő száma volt Róza s Nikóly, fővárosi hírlapíró felolvasása, a

Melléklet a „Székely-Udvarhely” 39-ik számhoz.

Kiki a magát a megye első tisztviselője öncseleuli s bűnös szorgalommal dolgozik a szinesztérről is, tomog gondjai közeppé, de addig, míg munkásságának eredménye leszen, maga jár elő a példával; miként kell támogatni szineszténeket. A közönség csak vár — pedig ezalatt az idő alatt elmehet a színházba is, ha nem derogál meg a megye urainak és ócska aréus, a nagy közönség is megelégedhetnék vele — egyelőre. De még különben is melléke a staffige, a milien; a földöl, hogy kerék, öszevágó előadások gyönyörűkedsűnek. És ennek a követelemeknek városunkban még egyetlen társulat sem felelt meg annyira, mint a Deák Péter.

Udvarhely város támogatott már olyan társulatot is, a mely egyáltalán nem érdemelte meg a pártfogást, sem karoljon fel egy olyat, mely minden ízében igazán méltó réa.

Budapesti levél.

Budapestben, 1896. szept. 17.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Azt mondja az írás: A kik szomorúak, viaszgástal nyerne. Velem talán megfordítva, az olvasó közönség, mert azok, a kik már örültek, hogy leveleim végképen elmaradnak, most fanyartitaják azereket, mert Isten jóvoltából ime még most is élők a beköszöntők néje, mint az iskolák gyereke. Az úti port még főfórán le se szátam, már le bejutottam az igaziba. Mert por van is itt annyi, hogy 100 ad része is fölfogales volna. Ha egy átaludatnak az ember azt az időt a kiállítás megnyitását, mert a mit mi fővárosok most elszendvítik, azt nem ideálit ember el sem gondolja. A Sahránban legalább vannak óázisok, itt azonban még a fátalek szine is fehére. No de legelőbb nem vesszük észre az ósi beraldait. De fölfogék ugyan nem jutott volna észbe az idevaló óst megliostók.

Ellőtőstök a vándor madarak, a diákok pedig a főváros érkeztek. Megkezdődött az egyetem élet, tehát telt, piros toll vigan lebeg a levegőben. Már az évet is megnyitották s Wlassits is megírta levélét.

Fúj a felsejél, október 1-ről már előre zug. Nemcsak az önkéntes öltik tel a mündert, hanem a jövendőbeliek is jegyzó uraimék jóvoltából fognak örök hűtőget esküdni egymásnak. Megvannak már az új anyakönyvvezetők. Vajjon melyik lélek lapunknak lesznek állandó alakjai?

A biczikli még mindig járta, sőt most talán jobban, mint valaha. Valóságos dübögőssé fajult.

Ki a dalárda és a czápa-czim alatt — a lapunk mint számában közölt — verses prózát olvasta fel. A helyi vonatkozású érekekkel telt makát a publikum zajos derűltségű fogadta, a felolvasót pedig erősen megtapsolta.

A dalárda éneke zárta be a kitűnően sikerült hangversenyt, mely bizonyára sokáig emlékeiben fog maradni Baróth művészi közönségének.

A banket.

Baróth város vendégészereit közönsége a hangversenyen említték, a dalárda és az alsópán tisztelőit bankettet rendezett. Hangverseny után a kaszinó éttermében 200 terítékű banket vart a dalgyűlést, mely a banketen is Ugron János, alsópán és Vajda Emil dr. karagyz vezetése alatt jözött meg.

A hatalmas asztal körül Haromszékűgyes vezérférfiak szine java telepedett le. Ott voltak: Zaharotky Gyula (Baróth), Zaharotky József (N.-Aja), Dániel Lajos (Vargyas), Bartha Sándor és Bartha Károly (Bardocz), Bedő József, Biró Albert, Solymossy István dr., Antos József, Gergely István, Turók Ferenc, Diák Ferenc, Máthó János, és Tarcsafalvi Albert (Vargyas), Csalmay Lajos (F.-Rákos), Deák Albert (Képez), Szász József (Bibarszabolcs), Benedek Keresztély (Bardocz), Nagy Lajos (Osztelek), Moritz Alajos, Agoston József, Csekne Tamás, Nagy Márton postames, a Nagy Márton birtokos, Nagy Samu, Nagy Efrain gyártelepítő (N.-Bacoz), Nagy Zsigmond, Könyvi Miklós stb.

6 évesit 60 évesig ezer meg ezer útszert a sportot sőt már a nők is nadrágot öltöttek s ugy mozgáltak a lábukat. Annyira ment már a biczikli önértéke, hogy még a társasoktól is megkövetelek a esengőtyű szóra való kitérés. Csodálom, hogy Goldstein Számi a városigeti szánkókon még nem figurát ki, pedig már mindure csinált kiplet-et. A G. Sz. utóját már a bősőlősi is dudolja, az újszólóit leg többje Számi nevet kap; jó is lesz ebben a polgári házasságos időben. Különben Goldstein Számi az 60-ik előadásos is tul van, jó kasszarájba lett Földnek s egy azt gonolja, hogy olykor-olykor megköveteletájára Kirchfeld papot, a mi tudvalegölve rendszeren íres kasszarájba.

De talán a jóból is megárt a sok s így zárva leveletem, maradok a t. Szerkesztő Számi nek:

Kész híve: H. — A. —

A Fiátfalvi föllállítandó mezőgazdasági szeszgyár.

Rendkívül fontos s a székegyföldi mezőgazdaság föllendítését nagymértékben előmozdító vállalat indított meg egy társaság, melynek tagjai teleküzös birtokosok. E társaság, melynek megalakításáról hírt adunk lapunkban, fiátfalvi birtokos Ugron Zoltántól kibérelt telken és épületekben — a birtok mezőgazdasági szeszgyár kedvelményét igénybe véve — egy mezőgazdasági szeszgyárt fog üzemben tartani s ezzel kapcsolatosan a gőzt őrési cölökre is föllásználja, a részvényesek terményeit (kukorica, rozs, zab, pityóka) átveszi, szarvasmarhát (sertés) is igazgatóként $\frac{1}{4}$ évenként előre közzétett díjért a szeszgyárnál kihizálja és kívánatra azok eladását közvetíti.

Az alapítók Ugron Zoltán birtokos fiátfalvi malomteléket a malomjoggal, összes épületekkel és közeledek utakkal 25 évre bérelték ki. Beröszög 26 évre 16 ezer frt, mely átvételkor felszámolás képzésével, felezésben részvényekben fizetendő. Ugron Zoltán köteles a gyarat tisztával (előt. 8 köbméter) a gyár udvarán 10 frutt fizetve) olajt, a gyárhoz bevasarított terményeket a székegykereszturi piacról és vasuti állomástól a gyár udvarára és a szeszt a gyárból a sz.-kereszturi vasútállomásra fuvarozni, a részvényesek által hízalású cölökre tel nem használt mosókat a termények $\frac{1}{4}$ ad értékben átvenni. Ezen szőlőteleknek ellenében a gyárnál gyűjt tárgya öt forint. 25 év múlva a részvények teljes értékben visszafizetendők, a társaság feloszlik és a szesztgyárberendezés Ugron Zoltánnak visszamarad, köteles

azonban az alapító és lőtári közeledekben nem fadézhető részvényeket kifizetni. A bérlet telek-könyvbe bejegyztetatik.

Részvénytöke áll: 1000 drb 50 frtos részvényből, miből alálírások 5 frt, 1896. szeptember 26 én 15 frt, 1896. január 16-án 30 frt rész befizetésű. A részvény kiállítás díja 60 kr. A birtok 26-iki és 1896. jan. 1-iki részeket a saját birtokában tartandó gazonban is lefelélték, a rozs má. 490-bé, a kukorica 540-bé számítva.

A részvénytuláris személyesen, vagy meghatalmazott által történhetik. Az aláírás sárideje 1896. szept. 26. Ugron Zoltán alapító a társasághoz a bérleti összeg felérésének erejéig, 160 részvényvel járul.

Az aláírók szept. 26-ig elfogadták Sz.-Udvarhelyen a megyei takarékpénztár részvénytársaság és a megyei gazdasági egyesület titkári hivatala által, Székely-Kereszturon Lengyel László és Jaeger József urak által és Fiátfalvi Ugron Zoltánnal.

A vállalat tervezete s jövendőszéke oly sokféle alakot áll, hogy tőkétől bárki is bizonnyos lehet az, szép jövendelt helyevény kiállítás. A kiadás napoként 143 frt 40 kr. tesz, évenként (240 üzletnapot véve) 3416 frt. tesz. Így tehát a tiszta bevétel 34716 frtot. Napi bevétel 153 frt; évi bevétel 39120 frtot tesz. Így tehát a tiszta jövedelem 4404 frt. teszi, a mi 50000 frt alap-tőkének 88% ad tézsi. Ez volna a legkedvezőbb üzleti viszonyok között az eredmény. Kedvezőbb körülmények között, 5 frt gazonárak mellett 17 kros szeszszel az évi tiszta nyeresim 6144 frt; tehát a tőke 13 $\frac{1}{2}$ a. 5 frtos gazonárak és 63, illetve 18 kros szeszszel 8124 frt, azaz 16 $\frac{1}{2}$ % Jelenlegi üzleti árk mellett a legelőtölte eset bizonna vehető a számítás alapján.

A vállalat a legkedvezőbb körülmények között indul meg, mert a nm. p-miszter a fogyasztási adokat úgy adja bére, hogy az összes udvarhelymegyei mezőgazdasági szeszgyárral produktumának fogyasztása biztosítja van egy ez is, mint a mely január 11-én megindul. A telék és épület bérlete előzőnk mondottak, mert híz a 16000 frttak a malomjog busásan megfelel, jövendelmérvén éven 1200 frtt. A fa határozatlan olcsó, mert 480 hold erdő produktuma másképp nem értékesíthető. Másföle a monopoliom behozatala esetén a vármegye egyenlő elbírálás alá esvén s a földelők gyarmak gabonárárt tekintve, azokkal szemben a m. m. 65 kral évenlyben van, a mi évenként 3276 frtot tesz; a fánál az udvarhelymegyei többi szesztgyárhoz viszonyítva, leg-

dezt, első sorban a bizottság fárdhatatlan ellenőkt, Solyomossy István dr. által, míg Bedő vizsolt a dalgyűlést művész karát, Vajda Emil dr. közötti fel lelkes szavakkal.

Tarcsafalvi Albert hangulatos költeményen közötti fel a dalgyűlést. A szép költeményt má szíruunkban adjuk. Róze s Miklós a távollelő helyekre a első sorban azoknak egy kiváló muntaképe, a honlelők és háziak éreklényben egyaránt gazdág alsópánára, Ugron Jánosnéra utit polgárt.

A hangulat egyre emelkedettebbé vált s egymást érték a lelkes pohárközöskök. A színelek közt a dalárda énekel zajos óvációk közt, a mi csak fokozta a lelkesedést, hogy éjfélt tájban, mikor a dalárda kiosztá tilt, hogy lauszant zék, az egész társaság egyhangyan éltette a dalgyűlést és karagyt.

A társaság egyrésze azonban még akkor is együtt maradt, mire megindult megint a tőstök árja, mikor is az alsópán nemcsak kitánó szónoknak, hanem hatalmas debaternek mutatta be magát.

Kora reggel a vidám társaság egy illusztris részé meg együtt mulatoit. A n. o. József ügyvéd vendégészereit hízában, nyoma megháspad után 2 órával, mikor az utolsó kosci is berodott Udvarhelyre, magával hozta a megkészté kirándulókat, telve a legkellemesebb baróthi emlékekkel.

irataival tudósít, hogy a kereskedelmiügyi miniszter úrral, velem, valamint az érdekeltektől azokról és kir. miniszter úrrakkal történt előzetes megbeszések alapján korrendeléstél tudatva az összes m. kir. pénzügyvezetőségekkel és vámbíróvalokkal, miszerint az osztrák-magyar vámterület általános vámátárifájától szőlő 1892. évi XVII. t. cz. VI. cikké alapján a 64. tariszán szarint, egkörben vámtmentesen kezelendő. Lőffer féle egkörbenüzletnek különföldi való bevezetése, a rendelést közhírré téve napjaitól az elsőfokú politikai hatóság által kiadott külön behozatali engedély bontásához köthetik.

Ezen eljárás indoklál azon megfontolások szolgálat, hogy nem lévén kiderítve annak lehetősége, miszerint jó, vagy rossz lesz-e az „Lőffer-féle egkörbenüzlet” czime alatt más kevésbé ártalmatlan, vagy éppen mérges anyagok hozasának forgalomban ennek megakadályozása céljából az elsőfokú politikai hatóságoknál, most volt nyújtandó arra, hogy a behozatali engedélyt tárgyalás közben tudomást szerzhessenek, vajjon a kérdéses anyag elő helyről, vagy gyárból való-e, mely megbízható szakember kezelés alatt áll és ezért a már érintett vizsgálós, vagy tövedés ellen teljes biztositásokat nyújtanak képek.

Ezekről az eredményességet tudomás és megbízhatóságot végett értesít.

Budapest, 1895. évi augusztus hó 23. án.

A miniszter helyett:
17510-95. L a t k ö z e y I m r e s k. alispáni.

Az 1888. évi VII. t. cz. értelmében Nagy-Küküllővármegye területén kijelölt marhahajót utak. I. Főhajót utak.

1. A nagyvárad-kolozsvár-brassói közti Kis-Küküllővármegye határáról. 2. A segesvári nagyváradi közti Segesvári és Szabolcs vármegye határáról. 3. Házsv. kucsaló közti Segesvári és Kolozsvár-brassói állami közúti kiágazás vármegye határáról. 4. Köhalom-homorod-merényvári törv. hat. közti Zsembor fele Udvarhely vármegye határáról. 5. Homorod-kaczi törvényhatósági közti Daróc fele Udvarhely vármegye határáról. 6. Köhalom-garab-lemnek-voldferi törv. hat. közti Fogarasz vármegye határáról. 7. Segesvári fogarasi törv. hat. közti Fogarasz vármegye határáról. 8. Segesvárhégen szat. ágóhatali törv. hat. közti Ujgyház fele Szabolcs vármegye határáról. 9. Medgyes-rudnóti és Medgyes-vollai törvényhatóságok közti Kis-Küküllővármegye határáról. 10. Fogarasz vármegye határáról. 11. Medgyes-vollai törv. hat. közti közúti kiágazás Romfalva, Heredatomb és Szász-Sárosnál az Erzsébetváros felé. 12. Nagy-Selyk-bürkösi törv. hat. közti közúti kiágazás Mihályfalváról Rusz felé és Vencedről Alczina felé.

II. Mellék hajót utak. 1. Agostonfalva-úrmós-ápczai viczinális közút. 2. A nagyváradi-brassói állami közúti kiágazás, Mátéfalva és Felé-Lévis, Dak. Mátéfalva, Alsó-Rakosnál az Alsó-Rakos fele Udvarhely vármegye határáról. 3. A nagyváradi brassói állami közúti kiágazás Ugra Királyhalom és Halmagyon az Sárkány fele Fogarasz vármegye határáról. 4. Királyhalom-szásztyukos-koboz lemnek út. 5. Segesvári fogarasi törvényhatóság közúti kiágazás Feléménél az Kóbor fele. 6. Szász-budai felérőgát-harati út. 7. Kacsa és Palosán az Hecse fele Udvarhely vármegye határáról. 8. Szászkeresztúr-mese-mohalemmek közúti. 9. Segesvári százszálya székelykeresztúri közúti kiágazás Mikolostele fele az állami közúti. 10. A brassói állami közúti kiágazás Kis- és Nagy-Bunon az Magyar Szákszó fele Udvarhely vármegye határáról. 11. Dicsőváros közúti hajót utak. 12. Házsv. kucsaló közúti hajót utak. 13. Házsv. kucsaló közúti hajót utak. 14. Házsv. kucsaló közúti hajót utak. 15. Házsv. kucsaló közúti hajót utak. 16. Házsv. kucsaló közúti hajót utak. 17. Garat-sztyukos út az ugra-királyhalom útig. 18. Lina közúti hajót utak. 19. Szász közúti hajót utak. 20. Házsv. kucsaló közúti hajót utak. 21. Házsv. kucsaló közúti hajót utak. 22. Házsv. kucsaló közúti hajót utak. 23. Házsv. kucsaló közúti hajót utak. 24. Házsv. kucsaló közúti hajót utak. 25. Házsv. kucsaló közúti hajót utak. 26. Házsv. kucsaló közúti hajót utak. 27. Házsv. kucsaló közúti hajót utak. 28. Házsv. kucsaló közúti hajót utak. 29. Házsv. kucsaló közúti hajót utak.

Sárpataktól a Segesvári-Szent Ágota törv. hat. közúti. 30. Hecse közúti hajót utak a dános jakabfalvi és a segesvári-fogarasi között.

Sz. 1781-1895. alisp. Udvarhely vármegye alisp. j. j. j.

Valamennyi község előjáróságának és Székely Udvarhely város polgármesterének. A Nagy-Küküllővármegyében megállapított marhahajót utakról a kimutatást tudomás-vétel és azonnali közértesítéssel végzett közlöm Székely Udvarhely, 1895. szeptember 5-én. U g r o n, alispán.

HIRDETÉSEK.

Felhívás.

Felhívom mindazon t. veivőmet, kik üzletben aranyékek áravál határekezek október hó 1-ig befizetni el ne mulasztják, mivel a fent jelzett időn túl megbízott ügyvédem fogja azt követelni.

Kiváló tisztelettel
OSIKY LAJOS.

Egy szép és gyors írású inrokot

felveszek irómbám azonnal, vagy október 1-én. Havi fizetést — a szerint, mint a német nyelvet is bírja és a könyvvezetést, kereskedelmi leveléséhez, vagy hivatalos fogalmazáshoz ért. — 26—30 forint adok. Kereskedelmi írás képzettek előnyben részesülnek.

Csokráts-banajánlatokra reflektálók, melyekhez az eddig nyitott bizonyítványok másolatát mellékelendő.

Szekely-Udvarhely, 1895. szeptember 20.

Nagyselymosi Koncz Armin

gyógygyszeres, az „Crocasin” hoz.

Költőegp.

Van szeretőm tudomására hozni a nagy-érdemi közönségnek, hogy költőegp. köztől hasznúkat készíték bármilyen cseréből, gyapból, hárszából és feleslekről is elfogadók, ugyanízen házasztrólikok, gyereklukákat és sapkákat juttatás árban gyorsan és pontosan.

Tisztelettel
Homner Julianna.
Kozsuth utca 56. szám.

Sz. 11616—1896.

Feladással hirdetem.

Küküllő Kománfalván a hó 15-én a „Fenyéd-Carjeja” nevű fenyves erdő termék eladása megbízott.

A közírtokosság 14. számú határozata folytán az új árverés megátarvát a községállásán megatartandó foglós 29 ének d. e. 9 órájára tudom ki.

Egyidőjűleg tudomására hozom, hogy az árverés napjain magán ajánlatok elfogadására tilos vagyok hatalmazva.

Szekely Udvarhely, 1895. szeptember 17. én.
Ádám Albert, szolgabíró.

Szám: 652—1895. v. h.

Arverési hirdetmény.

A székelyudvarhelyi kir. bírósági végrehajtó közhírré teszi, hogy a székelyudvarhelyi kir. járásbíróságnak 3832—1895. pol. számú végzése által udvarhelymegyei takarékpénztárnak képviselői dr. Nagy Sámuel ügyvéd által, zetelaki Jásab Ferencz, Szabo János, Sebestény Mózes és Vito Menyhért ellen, egyszer 60 forint, máskor 75 forint o. é. tőkék és járulékaik iránti ügyben, alpersekönk Zetelaka községben összesen 3300 fit o. é. krra becsült követelék jüav, ugymint: Szabo Jánosnál két tehén fehérszörök, tarkás szarvack, két tehén fekete szörök, fehérsz szarvack négy árú öntöltő kékess szörök, tarkás szarvack és két öntöltő kékess szörök ezen ügy Zetelaka község bázánál 1895 október hó 14-én délután 9 órákor nyilvános árverésben el fognak adni, melynek az egyes javak vételéről azonnal fizetendő, e-otleg a becsesről anal is a többet ígérőnek el fognak adni.

Az árverési feltételek a bírósági végrehajtótól megtekintendők. Ezáltal felhívhatók mind-azok, kik a felfoglalt javak iránt elsőbbségi jogokat érvényesíthetni kívánják, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árveréshez közzétű, hátsár kulon értesítést nem tették ki, analitt végrehajtótól nyújtsák be, mert különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolják, egyáltalán a vételár felszegre fognak utasítani.

A székelyudvarhelyi bírósági végrehajtótól,
Sz. Udvarhely, 1895. évi szept. hó 16. án

Birc Sándor s. k.
kir. végrehajtó.

Keil Alajos-féle

Pádlózat-fénymáz
(Glasur).

Legkifutóbb mázó-ló-szer puda pádló számára. — 1 nagy palack ára 1 forint 35 kr. 1 kis palack ára 68 kr.

Viasz-kenőcs
legjobb és leggyorsabb bekenőző szer kemény pádló számára. 1 kosog ára 60 kr.

Arany-fénymáz
képekteret alk beanyagozására. — 1 kis palack ára 30 kr.

Fehér-„Glasur”-fénymáz.
Legjobb szer mosó-asztalok, ajtók, ablakokhoz alk. ajnákkal befestésére.
1 kis doboz ára 45 kr. 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kapható: **Gábor János özvegné Székely-Udvarhely.**

F E R E N C Z - p á l i n k a

VÉRTES gyógysz.-féle,
használatban a leghatásosabb.

Egy üveg 1 és 2 korona.

Kapható Székely-Udvarhelyt: Bodrogi Áron, ifj. Dezsy Árpád, Farczády K. Károly, Gal János, Gergely Ferencz, Mathé János kereskedésben;

Sz.-Keresztúrtól: Jaeger F. József gyógyszerüzertől és Lengyel László kereskedésben; valamint közvetlenül

VÉRTES LAJOS (2—25)
— Sas-gyógytárban Lugoson —

Nyomatott a kiadótulajdonos: Betegh Pál könyvnyomdájában, Székely-Udvarhely. 1895.